

Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti fundet sammen, og det er da også i sig selv lidt af en begivenhed.

Det, som jeg derudover godt vil sige om selve indholdet, er, at det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at amtskommunerne er hovedårsagen eller måske ligefrem den store stygge ulv, når det drejer sig om overadministration, ineffektivitet, unødvendige udgifter og sagsbehandling, der foregår meget langt fra borgerne.

Der henvises så til, at amtskommunernes varetagelse af bl.a. distriktspsykiatrien og sygehusopgaven efter forslagsstillernes opfattelse er meget utilfredsstillende.

Om det kan man vel egentlig kun sige, at alt det her har vi hørt en del gange før. Forslagsstillerne har også flere gange tidligere været fremme i forskellige anledninger med nogle tilsvarende tanker, og i samlingen 1994-95 fremsatte også Det Konservative Folkeparti, som de fleste sikkert vil huske, et beslutningsforslag om, at de tre offentlige forvaltningsled skulle indskrænkes til to, og det blev meget grundigt debatteret her i Tinget.

Hvad endte den forhandling så med? Den endte som bekendt med, at Kommunaludvalget afgav en beretning over Det Konservative Folkepartis beslutningsforslag. Det fremgik af den, at udvalget opfordrede regeringen til, når arbejdet med en hovedstadsreform var færdiggjort, at nedsætte en bredt sammensat opgavekommission med henblik på at vurdere, om de opgaver, der nu engang skal løses i et velfærds-samfund som vores, også var rimeligt fordelt mellem stat, amter og kommuner.

Til det kan jeg kun sige, at regeringen jo har fulgt den opfordring. Regeringen har i september i år nedsat Opgavekommissionen, der har fået den meget præcise opgave at vurdere, om alting nu også er anbragt det rette sted. Det vil sige helt uhildet at prøve at se på, om man kan flytte en opgave, der i dag ligger i staten, længe- re ud, altså decentralisere, eller om der er opgaver, der i dag ligger decentralt, og som ikke løses godt nok, som bedre kunne løses af staten, altså en meget åben vurdering.

Når jeg godt vil sige det, er det for at understrege, at alle de politiske partier og de kommunale parter sidder med i kommissionen. Der er med andre ord tale om en meget bredt sammensat kommission, sådan som man også ønskede det i den beretning, der blev afgivet.

Der er en ting, det er lidt vigtigt at pege på under debatten i dag, og det er, at partierne,

også de, der er forslagsstillere her i dag, fik lejlighed til at udtale sig om kommissoriet for Opgavekommissionen, inden den blev nedsat.

Jeg mener dermed også at kunne fastslå, at nedsættelsen af kommissionen er sket efter et grundigt forarbejde, og jeg understreger i enighed. Der er også tale om, at alle partier er repræsenteret i opgavekommissionen, så på den baggrund er det ærlig talt en lille smule overraskende, at man her, jeg ved ikke, om jeg skal sige midt i vadestedet, men i hvert fald på vej ud i vadestedet, pludselig vil give sig til at gribe ind i det arbejde, man har efterlyst så længe.

Min pointe er, at vi nu skal få Opgavekommissionen til at lave sit meget store kulegravningsarbejde og lade den have fred og ro til at få stillet de forslag, som man nu kan enes om. Jeg tror også, der vil blive stillet en del forslag, som man ikke kan enes om, hvor nogle mener det ene og nogle det andet. Men det vil så vise sig at være et godt beslutningsgrundlag for os her i Folketinget, når vi når så langt.

Jeg vil kort sagt godt advare imod, at man nu pludselig begynder at gribe ind i det udvalgsarbejde, som en meget bred kreds af partier i Folketinget så heftigt har ønsket sig.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil godt sige tak for indenrigsministerens indlæg, og den opgavekommission, som indenrigsministeren nævner, er vi nok klar over eksisterer, men den er nok som så mange andre kommissioner en mølpose. Vi så, hvordan fordelingen inden for København blev. Det faldt fuldstændigt til jorden, da der kom noget konkret om, at der skulle være en anden inddeling af København.

Det, der egentlig fik mig til at tage ordet, var, at indenrigsministeren nævnte, at det, vi har skrevet i bemærkningerne om sygehusenes problem, har hun hørt før, og derfor vil jeg godt lige citere fra Jyllands-Posten, at mangel på kvalitet i den danske sygesektor er en af årsagerne til, at danskerne dør i stadig yngre alder. I løbet af et årti er Danmark røget fra toppen af listen over gennemsnitlig levealder helt ned på en tyvendeplads sammenlignet med en række andre vestlige lande. Amterne sidder hver især og forsøger at trække patienterne til sig. Det handler simpelt hen om penge og amtsgrænserne frem for patienternes tarv osv.